

Lothar Schott
1930–1996

Elhunyt Lothar Schott, a berlini Antropológiai Intézet nyugalmazott docense, a magyar antropológia régi barátja.

Tanulmányait 1949-ben a potsdami Pedagógiai Főiskolán kezdte, ahol történelemből, germanisztikából és pedagógiából szerzett oklevelet. Ezután a berlini Humboldt Egyetemen tanult őstörténetet és antropológiát (1953-56). Szakmai pályája Berlinben, az Őstörténeti és Régészeti Intézetben indult 1953-ban, majd 1955-től a Humboldt Egyetem Antropológiai Intézetében Hans Grimm professzor mellett folytatódott. 1957-ben promovált, 1961-ben habilitált ugyanazon az egyetemen, antropológiai témákból. 1962-ben nevezték ki docensnek, és ebben a minőségében dolgozott a berlini Antropológiai Intézetben 1989-ben történt nyugdíjazásáig. Még ugyanabban az évben visszahívták őt az intézetbe, hogy docensként tovább dolgozzék. Ezt – betegsége ellenére is – nagy kedvvel tette.

Szívesen tanított. Egyetemi előadásai, szemináriumai, gyakorlatai mellett 14 alkalommal tartott kurzust a Humboldt Egyetem Természettudományi Múzeumában biológus tanároknak a hominid evolúció témaköréből. Mindig voltak szakdolgozó hallgatói és doktoranduszai, akiknek a munkáját igen nagy körültekintéssel, lelkiismeretesen irányította.

Kutatásainak jelentős része a történeti antropológia területére esik. Életének utolsó szakaszában is a hominid evolúció problémáival foglalkozott, illetve a berlini népesség történetét kutatta. Szívesen foglalkozott tudománytörténeti kérdésekkel.

Mindemellett részt vett az akkori NDK tudományos életében. Több konferenciát rendezett, amelyeken külföldi kollégák is részt vettek („Arbeitstagung mit internationaler Beteiligung”, ahogyan akkor az NDK-ban nevezték és engedélyezték). Különösen emlékezetes az 1975-ben, Grimm professzor 65. születésnapja alkalmából Berlinben rendezett „Anthropologie der Frau”, vagy az 1977-ben Werder-ben rendezett „Probleme der Ökologie des Menschen”, avagy a prágai Károly Egyetemen közösen 1979-ben rendezett „Mutter-Kind-Beziehungen in anthropologischer Sicht” című konferenciája. Ezekben az NDK-beli konferenciákon rendszeresen részt vettek a magyar antropológusok is (e sorok írója is tucatnyi alkalommal).

Lothar Schott többször járt Magyarországon. Azt lehet mondani, hogy mindig jött, amikor csak alkalma vagy lehetősége nyílt erre. Segítettük is őt ebben meghívásokkal. Végig látogatta az összes hazai intézetet, szinte minden magyar kollégát ismert. Többünkkel baráti kapcsolatot alakított ki. Őszinte nagybecsüléssel és barátsággal viseltetett irántunk. Mi is becsültük őt szakmai tudása, embersége, nyílt, őszinte kollegialitása okán. Halálával egy kitűnő antropológust, egy igaz embert veszítettünk el.

Emlékét megőrizzük.

Eiben Ottó